

In memoriam ir. Tan

Hans Brink

Liong Tan overleed op 30 april en werd op 5 mei begraven. Zeven jaar geleden ging hij met pensioen. Vanaf het begin dat ik hier op het lab kwam, werd hij al snel een van mijn 'ankerpunten', plekken waar je het ook nog eens over andere dingen kon hebben dan die zaken die direct met het werk te maken hebben. Bij uitstek had hij oor en oog voor anderen. Omgekeerd kon hij die anderen meeslepen in de dingen waar hij enthousiast voor was (en aan het werk zetten).

De televisie was zijn werk en alles wat daar omheen hing had zijn grote passie: de magie van het beeld en wat je daar allemaal wel niet mee zou kunnen. De kijker zo goed mogelijk betrekken bij wat elders gebeurt. 'The enhanced viewing experience', noemde hij dat. Bij dat alles was hij nauwelijks op zijn kamer te vinden, al lang voordat MWA (Management by Walking Around) was uitgevonden, deed hij dat als vanzelfsprekend. Zelfs zo frequent dat iemand in de groep zich afvroeg wie toch dat mannetje of vrouwtje mocht wezen dat in Tans kamer 's morgens het licht aandeed.

Zijn gastvrijheid (en die van zijn vrouw Polly) was legendarisch. Heel vaak nam hij gasten mee naar huis om nog wat na te praten. Bij grote gebeurtenissen zoals zijn 25-jarig huwelijk en 25-jarig jubileum leek het alsof het halve lab bij hem op bezoek was.

Zo was het ook een beetje de laatste keer, nadat we hem hadden weggebracht op 5 mei. Met zijn allen bij hem thuis, zoals hij dat zelf ook graag had gezien. 'Wacht maar', zei Ties v.d. Hurk, 'zo direct komen de loempiaatjes'; en zo was het ook. Hijzelf keek van een afstand toe en zag dat het goed was. Liong, op mij heb je een overgetelijke indruk gemaakt.